În mâna Ta îmi pun, Isus, eu mâna mea, şi-apoi vreau să rămân, pân-la sfârşit aşa.

Vreau inima de-a Ta pe veci să mi-alipesc,
să pot ajunge-aşa un om duhovnicesc!

Picioarele să-mi ţin,
oricând pe urma Ta,
de-i nor ori de-i senin,
să nu m-abat din ea.

Vreau inima de-a Ta pe veci să mi-alipesc,
să pot ajunge-aşa un om duhovnicesc!

Să-mi reazim capul meu,
smerit şi-ascultător,
de pieptul Tău mereu,
iubit Mântuitor!

Vreau inima de-a Ta
pe veci să mi-
alipesc,
să pot ajunge-aşa
un om duhovnicesc!

Şi ochii-n ochii Tăi să-i ţin pân-la sfârşit
s-ajung pe-a Tale căi
în Cerul fericit!

Vreau inima de-a Ta
pe veci să mi-
alipesc,
să pot ajunge-aşa
un om duhovnicesc!